

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1205/2021
09.11.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Миролјуба Томића, Невенке Важић и Радмиле Драгичевић Дичић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Југослава Мрдаковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К 414/20 од 29.03.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 398/21 од 07.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 09.11.2021. године, једногласно, је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Младеновцу К 414/20 од 29.03.2021. године и Вишег суда у Београду Кж1 398/21 од 07.09.2021. године, у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу К 414/20 од 29.03.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела противправно заузимање земљишта из члана 218. став 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда којом је утврђена казна затвора у трајању од 30 дана и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року од 1 године по правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати паушал у износу од 5.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом извршења, као и трошкове кривичног поступка чија висина ће бити накнадно одређена посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Београду Кж1 398/21 од 07.09.2021. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Југослав Мрдаковић због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 1) и члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни

касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или одбити оптужбу због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног АА у захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама на штету окривљеног учињена битна повреда одредба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је у конкретном случају наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења у смислу одредаба члана 103. став 1. тачка б) и члана 104. став 6. КЗ. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да ако постоји предметно кривично дело оно је извршено самим заузимањем земљишта због чега се као време извршења кривичног дела не може сматрати период од јуна месеца 2016. године до новембра месеца 2017. године, те да је неприхватљив став другостепеног суда да се ово кривично дело има сматрати „трајним кривичним делом“ и да га карактерише трајна радња и „противправно трајање“.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховни касациони суд оценио је као неосноване.

Наиме, према чињеничном опису радње извршења кривичног дела противправно заузимање туђег земљишта из члана 218. став 1. КЗ датом у изреци првостепене пресуде окривљени је у периоду од јуна месеца 2016. године до неутврђеног дана у новембру 2017. године противправно заузео део туђег земљишта, из ког описа произлази да се „заузимање“ у конкретном случају састоји у остваривању противправне државине на непокретној ствари – земљишту у дужем временском периоду, због чега рок застарелости у конкретном случају почиње да тече од тренутка престанка противправног стања, односно од новембра 2017. године, па би у смислу одредаба члана 103. став 1. тачка б) и члана 104. став 6. КЗ апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за наведено кривично дело наступила протеком дана 01.11.2023. године. Из наведеног произлази да су побијане пресуде, и првостепена пресуда од 29.03.2021. године и другостепена пресуда од 07.09.2021. године донете пре наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Стога су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА да је побијаним правноснажним пресудама повређен закон из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, оцењени као неосновани.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости истиче и повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП наводима да окривљени спорно земљиште није противправно заузео, већ да је исто добио од свог оца на основу уговора о закупу сачињеног у писаној форми и био у његовој законитој државини све

до повраћаја после скидања летине 2017. године. Стога, према ставу браниоца, у радњама окривљеног нема протиправности као законског обележја предметног кривичног дела, а у конкретном случају би се радило о грађанскоправном односу.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева, иако се формално позива на повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, износи своје чињеничне закључке који су другачији од оних утврђених у побијаним пресудама, чиме указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду закона из члана 440. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић